

BUGADA AL POU. Juliol-agost 2021

El darrer Lledoners

El diumenge 27 de juny, el col·lectiu Música per la Llibertat va fer el darrer acte als Lledoners, a tocar del centre penitenciari. A partir d'ara, els actes seran comarcals i rotatius. Hi van assistir, com veieu a la instantània que m'han fet arribar, Joaquim Forn i Jordi Turull, ja indultats, i, aprofitant la trobada, es van lliurar diversos reconeixements a les persones que durant aquests anys han estat organitzant els actes reivindicatius i de suport als presos. A la foto, Marta Torra rep un obsequi per ser una de les ànimes de les trobades.

La decadència de Che Guevara

De fet, són molts els qui diuen que els indultats no són una solució al conflicte i s'han articulats més per aberració, denúncia internacional i tacticisme polític del PSOE que no pas per convicció. Allò que n'han volgut anomenar concòrdia quan el volum de represaliats supera els tres milers i continuen molts processos judicials oberts. El càstig repressiu, tot i el discurs dels presos en sortir dels Lledoners, massa sovint estava consciències i, en alguns casos, fa entrar en decadència els idearis i moviments sociopolítics. Serveixi d'exemple aquesta curiosa imatge ben icònica del Che Guevara, del revés, al costat d'un contenidor que em fa arribar un lector. No morirà agenollat, però, de moment ja està de cap per avall.

Responsables subsidiaris

Continuant amb les ideologies i els conflictes que ocupen la nostra quotidianitat, una lectora molt observadora em passa una captura amb el mòbil d'aquest cartell penjat al final del carrer Guimerà. L'estil de denúncia és conegut i consisteix a deixar els membres del patronat d'Althaia amb l'objectiu de fer-los còmplices de la impossibilitat d'avortar a la ciutat. Els rostres són prou coneguts de la vida ciutadana i la campanya coincideix amb l'aprovació de la llei de l'eutanàsia al Congrés, que també ha aixecat polseguera entre els centres hospitalaris gestionats per ordes religiosos i les autoritats sanitàries. En el cas de Sant Joan de Déu, pel que fa al dret a morir dignament, de

moment, no hi ha objeccions ni desobediències previstes. Amb la interrupció de l'embaràs, amb l'ombra del clergat massa allargada, no ens n'acabem de sortir, ni que sigui per acordar un marc raonable. Els membres del patronat, s'asseuen a la cadira perquè està establert d'acord amb el càrrec polític o institucional que ocupen. Allò que diuen, que en el pecat mateix ja hi ha la penitència. En qualsevol cas, no estaria malament que hi reflexionessin, els patrons subsidiaris i els que ho són de ple dret.

Bones ?hobres'

No en va els patronats i les fundacions són d'utilitat pública i contribueixen a fer una societat millor. En la fe cristiana tradicional, en diríem fer *bones obres*, ja sigui en sentit figurat o físic, com en la prolongació de l'avinguda dels Països Catalans... Ara, si falla l'ortografia de l'improvisat retolista, el resultat és el que podeu veure a la instantània. Sort que el bunyol és provisional.

Més senyals dobles al Remei

Els senyals que sí que són definitius són els de la nova rotonda de la plaça del Remei. El mes passat reproduïem la imatge del duplicat de direcció prohibida a la capella, però és que una lectora m'ha fet adonar que n'hi ha un altre, de senyal duplicat, aquest que veieu de circulació rotatòria. La partida per senyalitzacions deu ser àmplia.

Rètol invasiu

Continuant amb rètols i indicacions, un lector informa a la redacció que en el segon tram del Passeig hi ha un establiment que té el costum de col·locar un cartell publicitari al mig del pas. La primer pregunta que ens fa -i subscric- és si hi ha alguna ordenança municipal que reguli la publicitat. No sembla gaire lògic que un comerciant pugui instal·lar qualsevol expositor al mig del carrer i els vianants hagin d'esquivar-lo per no topar-hi. Això en temps que ja s'ha d'estar alerta per driblar patinets elèctrics circulant a tota velocitat, en sentit contrari, per totes les voreres.

Mascareta multiús

La qüestió dels patinets està a l'ordre del dia, i no només a Manresa. O es legisla ràpidament sobre el tema o patirem. La multiplicació és tant o més important que la de les mascaretes que han deixat de ser obligatòries al carrer si no hi ha prou distància. Arribats a aquest punt, els excedents d'estoc conviden a aprofitar-les per a altres menesters. La mostra la teniu adjunta a la fotografia. Una lectora ens fan arribar la imatge d'una mascareta usada com a pinça per als cabells. Sempre hi ha qui se les pensa totes!

40 anys de Dovella

En l'assemblea de l'Associació Catalana de la Premsa Comarcal que es va fer a Barcelona el 12 de juny passat, es va fer un reconeixement a les publicacions que complien anys. Entre els reconeixements, hi havia el de la revista manresana *Dovella*. A la foto, el company historiador i divulgador del passat manresà Francesc Comas recull el guardó. En el mateix acte, una altra revista bagenca, la santvicentina *El Breny*, també va rebre una menció en commemoració del seu quaranta-cinquè aniversari.

El bitllet verdaguerià

L'última setmana de juny, el Banc d'Espanya va fer la darrera crida per bescanviar pessetes, dues dècades després de deixar de circular. A partir d'ara, són un valor plenament numismàtic. Coincidint amb aquest fet d'actualitat, em faig ressò de la publicació, a la revista *Serra d'Or*, d'un extens treball sobre com es va gestar la confecció del recordat bitllet de 500 pessetes, amb la imatge de Verdaguer i el Canigó al dors. El signa el company aucaire i verdaguerià de pro Joan Vilamala, com no podia ser de cap altra manera.

«Aconsej
d'Espanya di
de Verdaguer
pessetes tan
tenacitat i e
Jo

«Per prime
la història
un bitllet de

se dice, entre otra
quiere decir rest
decir lo contrari
cir hacer la Espa
porarse sin mu
gran Europa...?
común con tod
que representa
al Banco de Es
rincones de Es